

Anna Maria Jopek, Cisza Na Skronie, Na Powieki

Gdy jedni modlą się o wiatr, inni modlą się o deszcz, bo ziemia schnie.

Ja czekam wciąż na spokój w nas.

Ciągle wierzę, że gdzieś tu znajdzie się cisza na skronie, na powieki słońce.

Kres naszych wojen, jak koniec gorączce.

I ta pewność, ta pewność, że mamy nadal czas by patrzeć prosto w oczy.